

Žaloba podaná 30. septembra 2013 — Taliansko/Komisia**(Vec T-527/13)**

(2013/C 344/121)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: S. Fiorentino, P. Grasso, avvocati dello Stato, a G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie K(2013) 4046 v konečnom znení zo 17. júla 2013, oznámenej 18. júla 2013, o štátnej pomoci SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)], ktorú poskytlo Taliansko (odloženie úhrady odvodu za mlieko v Taliansku),
- subsidiárne čiastočne zrušil uvedené rozhodnutie [článok 2 písm. b), c) a d)] v rozsahu, v akom rozširuje povinnosť vrátenia na pomoc poskytnutú na základe rozhodnutia Rady č. 2003/530/ES,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska vláda napadla rozhodnutie Európskej Komisie K(2013) 4046 v konečnom znení zo 17. júla 2013, oznámenej 18. júla 2013, o štátnej pomoci SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)], ktorú poskytla Talianska republika (odloženie úhrady odvodu za mlieko v Taliansku).

Týmto rozhodnutím Európska komisia:

- uviedla, že odloženie časti úhrady odvodu za mlieko, splatnej 31. decembra 2010, o ktorom sa v Taliansku rozhodlo v decembri 2010, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom z dôvodu najmä spôsobu jej uplatnenia,
- stanovila, že porušenie podmienok uložených rozhodnutím Rady 2003/530/ES, spôsobených odložením uvedenej platby, predstavuje pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom,
- nariadila Talianskej republike, aby jej osoby, ktoré majú prospech z odloženia platby, vrátili sumu uvedenej nezlučiteľnej pomoci, navýšenú o úroky.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 3 ods. 7 nariadenia Komisie (ES) č. 1535/2007 z 20. decembra 2007 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárskej výroby (Ú. v. EÚ L 337, s. 35).
 - V tejto súvislosti treba uviesť, že ustanovenia napadnutého rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého existujúca pomoc, povolená rozhodnutím Rady č. 2003/530/ES zo 16. júla 2003, predstavuje maximálnu sumu, ktorá môže byť pridelená výrobcom mlieka, čo má za následok, že každé prípadné opatrenie dodatočnej pomoci, napriek tomu, že patrí do režimu *de minimis* (a že má minimálnu dôležitosť), presahuje *ipso iure*, následkom kumulácie, výšku pomoci, ktorá je povolená.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 3 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1535/2007, už citovaného, článku 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339), a článku 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, s. 1; Mím. vyd. 08/004, s. 3), ako aj na nedostatočnom odôvodnení.
 - V tejto súvislosti treba uviesť, že napadnuté rozhodnutie uplatňuje citovaný článok 3 ods. 2 — týkajúci sa kumulácie pomoci, kde každá pomoc spadá samostatne do režimu *de minimis* — na prípad, v ktorom sa pomoc v režime *de minimis* napája na existujúcu pomoc. Okrem toho je rozhodnutie nesprávne, pretože považuje napadnuté opatrenie za zmenu existujúcej pomoci spadajúcej pod článok 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999. Polročné odloženie splatnosti jednej z ročných platieb totiž predstavuje samostatné opatrenie, a ako také nemení podstatným spôsobom existujúcu pomoc. Okrem toho nepredstavuje zvýšenie neprevyšujúce 20 % pôvodného rozpočtu režimu existujúcej pomoci a nemá vplyv na posúdenie zlučiteľnosti tohto režimu. Komisia v každom prípade tieto body dostatočne neodôvodnila.

Žaloba podaná 10. októbra 2013 — Verein Natura Havel a Vierhaus/Komisia**(Vec T-538/13)**

(2013/C 344/122)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Verein Natura Havel eV (Berlín, Nemecko) a H.-P. Vierhaus (Berlín) (v zastúpení: O. Austilat, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie — Generálne riaditeľstvo pre životné prostredie — z 24. júna 2013 a Európskej komisie — Generálny sekretariát — z 3. septembra 2013, ktorými sa odmietol prístup k listu Komisie o stanovení lehôt v súvislosti so začatím konania o nesplnenie povinnosti č. 2013/4000 proti Spolkovej republike Nemecko z 30. mája 2013,
- zaviazal žalovanú na znášanie vlastných trov konania a na náhradu trov konania vynaložených žalobcami.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na prístup žalobcov k informáciám.

Žalobcovia v prvom rade uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie Komisie porušuje ich práva na prístup k informáciám vyplývajúce z článku 15 ods. 3 ZFEÚ, článku 42 Charty základných práv, článku 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a z článku 2 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Žalobcovia uvádzajú, že cieľom uvedených ustanovení je vytvorenie čo najväčšej transparentnosti a že si tieto ustanovenia vyžadujú reštriktívny výklad výnimiek. Ďalej podľa judikatúry treba klásť vysoké nároky na preukázanie závažného obmedzenia vyšetrovania. Napadnuté rozhodnutie to nespĺňa.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na právne nesprávnom preskúmaní čiastočného prístupu.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že preskúmanie, ktorým Komisia odmieta iba čiastočný prístup k informáciám, je právne nesprávne. Úvahy uvedené v tejto súvislosti v rozhodnutí sú nesprávne a porušujú zásadu proporcionality.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

Napadnuté rozhodnutie navyše nespĺňa požiadavky kladené na povinnosť odôvodnenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 10 ods. 1 druhej vety Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobcovia ďalej uvádzajú porušenie svojho práva prijímať informácie bez zásahu orgánov, ktoré vyplýva z článku 10 ods. 1 druhej vety Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 2. októbra 2013 — Holandsko/Komisia

(Vec T-542/13)

(2013/C 344/123)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: J. Langer a M. Bulterman, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2013) 4474 final z 18. júla 2013 o neuplatniteľnosti určitých ustanovení nariadenia Holandského kráľovstva z 8. júna 2012 s vykonávacími predpismi týkajúcimi sa liberalizácie medzinárodnej osobnej železničnej dopravy [neoficiálny preklad],

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia napadnuté rozhodnutie nesprávne založila na článku 61 smernice 2012/34/EÚ⁽¹⁾. Keď Komisia nesúhlasí so spôsobom, akým holandský zákonodarca prebral smernicu, môže použiť článok 258 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady obrany, zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady lojálnej spolupráce, pretože Komisia po skončení projektu testovania⁽²⁾ vyhlásila holandské právne predpisy za neuplatniteľné podľa článku 61 smernice 2012/34/EÚ. Pri odpovedi na otázky Komisie v rámci projektu testovania mohlo Holandské kráľovstvo rozumne vychádzať z toho, že Komisia použije informácie, ktoré jej boli oznámené, výhradne v rámci (prípadného) konania o nesplnenie zmluvy.